

Til lovforslag nr. L 207. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 14. april 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af våbenloven

(Bestemmelser om eksplosivstoffer)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder.

Herefter indstiller et *fleral* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og bemærker i øvrigt:

Undskyldningen for fremsættelsen af dette lovforslag er et EF-direktiv om eksplosivstoffer.

Ud fra det skulle det være nok at stille forslag om, at alle steder, hvor der står »sprængstoffer«, erstattes dette ord med ordet »eksplosivstoffer«.

Men så langt behøver man ikke engang at gå. Mindretallet kan på ingen måde forestille sig, at EU skulle have noget imod, at vi i Danmark bruger ordet »sprængstoffer« og ikke »eksplosivstoffer«, når ordene i Danmark omfatter det samme.

Lovforslaget er således overflødig i forhold til direktivet.

Men det er heller ikke den reelle årsag til fremsættelsen af lovforslaget.

Begrundelsen er i virkeligheden alle de andre ændringer, man lige får med under dække af et uskyldigt EF-direktiv.

Det er gangstermetoder at lulle Folketinget i søvn under dække af et EF-direktiv og så liste andre væsentlige ændringer igennem.

Det, som lovforslaget i virkeligheden handler om, er at give ministeren uhindret adgang

til at gøre præcis, som han vil, uden Folketingets samtykke. Det er i sig selv galt nok, men det stopper ikke her.

Nej, man skal også lige have udvidet adgangen til at foretage ransagninger uden dommerkendelser, et uvæsen, mindretallet tidligere har påpeget, et uvæsen, som mindretallet ikke vil være med til.

Sidst Folketinget slækkede på retsplejelovens almindelige regler, antydede ministeren, at Folketinget snart ville få mulighed for en generel debat om ransagning med og uden kendelse.

Det er jo besynderligt, at man kan røve en bank, skyde et par stykker og køre fra stedet i en stjålet bil fyldt med narko, og så skal politiet meget nøje følge alle retsplejelovens bestemmelser, men hvis man har en virksomhed, som bruger sprængstof i produktionen eller lign., så kan enhver embedsmand komme rendende og trampe rundt på virksomheden uden den ringeste form for begrundelse.

Spørgsmålet er, hvem der har størst behov for beskyttelse.

Men ikke nok med det, nej, disse embedsmænd kan blot vælge og vrage i varelageret og medtage alle de prøver, de har lyst til. Prøver, som virksomheden i øvrigt skal betale.

Det minder mere om en bananrepublik end om Danmark. Hvis myndighederne absolut skal have nogle prøver, må det være helt naturligt, at den pågældende myndighed selv afholder de forbundne udgifter og i øvrigt giver virksomheden erstatning for den mængde sprængstof, man har medtaget.